

POSTANOWIENIE

Dnia 21 września 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Janusz Niczyporuk

SSN Paweł Księżak

w sprawie ze skargi R. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. akt IV KK 469/19, z udziałem Skarbu Państwa – Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 21 września 2021 r.,

1. pozostawia skargę bez rozpoznania;

2. zwalnia skarżącego R. M. od wydatków niniejszego postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 10 czerwca 2021 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo R. M., w którym domaga się stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Najwyższym – Izbą Karną pod sygn. akt IV KK 469/19. Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie kwoty 20.000 zł, zwolnienie z opłat oraz ustanowienie pełnomocnika procesowego celem uzupełnienia braków formalnych skargi.

W odpowiedzi na skargę z 30 lipca 2021 r. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego zgłosił udział Skarbu Państwa – Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego w sprawie, a także wniósł o pozostawienie skargi bez rozpoznania względnie o odrzucenie skargi bez wzywania do uzupełnienia braków.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm.; dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) skargę należy wnieść w toku postępowania w sprawie. Ze wskazanego przepisu *a contrario* wynika, że niedopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, które już się zakończyło. Postępowanie toczące się przed Sądem Najwyższym – Izbą Karną pod sygn. akt IV KK 469/19 zakończyło się 27 stycznia 2021 r., zaś skarga w niniejszej sprawie została wniesiona 10 czerwca 2021 r. Powyższe czyni bezprzedmiotowym kwestionowanie długości postępowania w ramach instytucji jaką jest skarga na przewlekłość postępowania. Jak wielokrotnie zwracał uwagę Sąd Najwyższy (z wielu zob.: postanowienie Sądu Najwyższego z 22 września 2020 r., I NSP 112/20), skarga na przewlekłość postępowania ma przede wszystkim za zadanie eliminowanie i zapobieganie przewlekłości przez dyscyplinowanie sądu do podejmowania terminowych i właściwych czynności prowadzących do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Konsekwentnie przyjąć należy, że skarga na przewlekłość postępowania wniesiona już po jego prawomocnym zakończeniu nie może odnieść tego skutku.

Z uwagi na wniesienie skargi po terminie Sąd Najwyższy, na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, pozostawił skargę bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.